

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012328
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012328.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

Z. H. W.

nar. XX.XX.XXXX v D. Y., trvale bytom D. Y. č. XXX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/159/2013-200 zo dňa 22.07.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/159/2013-200 zo dňa 22.07.2014 bol obžalovaný Z.. H. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože dňa 20.05.2012 asi o 13,30 hod. ako vodič jazdil na osobnom motorovom vozidle zn. T. A., W. XXX D., po ceste I/XX v Trenčíne po ul. Bratislavskej v smere od Nového Mesta nad Váhom do centra mesta Trenčín, kde sa v km 122,75 plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a i napriek tomu, že neobchádzal žiadnu prekážku na ceste, nepredchádzal iného účastníka cestnej premávky, ani sa neotáčal a ani neodbočoval, tak sa počas svojej jazdy na motorovom vozidle nedržal v jazdnom pruhu vpravo, pri pravom okraji vozovky čím porušil § 9 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následkom čoho prešiel do protismeru, kde sa čelne zrazil s oproti idúcim motorovým vozidlom N. W., P.: R. XXX G. ktoré riadil R. T., ktorý utrpel mnohopočetné poranenia na tele, zlomeninu tela a zuba II. krčného stavca, prasknutie priečného výbežku VI. krčného stavca v ľavo, otvorenú zlomeninu predlaktia vľavo s posunom, mnohopočetné zlomeniny rebier obojstranne, prítomnosť tekutiny v hrudnej dutine, minimálne zmliaždenie pľúc obojstranne, zlomeninu priečného a kĺbového výbežku II. hrudného stavca bez posunu, zmliaždenie pravého laloka pečene, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu vo Fakultnej nemocnici Trenčín od 20.05.2012 do 01.06.2012 a obmedzením na obvyklom spôsobe života v trvaní 9 týždňov, jeho manželka T. T. utrpela ľahké zmliaždenie s drobným zakrvácaním do pľúc obojstranne, zmliaždenie a krvácanie do nadobličky v ľavo, mnohopočetné zlomeniny rebier v ľavo s posunom, dvojité zlomeninu hrudnej kosti, odreniny na koži v ľavo, ktoré ju obmedzovali na obvyklom spôsobe života 7 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 49 ods. ods. 1 písm.

a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu troch rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodení R. T., nar. XX.XX.XXXX a T. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom R., ul. N. XXXX/X odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. so sídlom Mamateyova č. 17, Bratislava, škodu vo výške 3.457,12 Eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa nezodpovedá dôkaznej situácii a jeho obrana, že príčinou dopravnej nehody bola jeho strata vedomia, nebola ani znaleckým dokazovaním vyvrátená. Nielen samotný poškodený R. J. T. uviedol, že pred nehodou, keď sa na neho pozrel, videl, že mal vypúlené oči a priamy pohľad a vôbec nereagoval na jeho vozidlo a išiel priamo na jeho vozidlo bez brzdenia, ale aj znalec z odboru dopravy uviedol, že v jeho správaní ako vodiča boli zistené anomálie v riadení vozidla, pretože pri každom variante pohybu nebolo jeho vozidlo dostatočne smerovo riadené. Vozidlo pred zrážkou nejavilo znaky jeho ovládania a je teda vysoko pravdepodobné, že vodič stratil vedomie počas jazdy. Znalčka z odboru neurológie vo svojom posudku vychádzala z toho, že bol pravidelne sledovaný neurológom a nikdy u neho nedošlo k poruche vedomia, stavu poruchy hybnosti, psychickej, zmyslovej, alebo motorickej poruche, ktorá by bránila bezpečnému vedeniu motorového vozidla. Preto nepredpokladá, že by u neho došlo z neurologickej príčiny k akejkoľvek poruche vedomia. Na druhej strane znalec neurológ J. E., ktorý mal k dispozícii všetky výsledky vyšetrovaní uviedol, že u neho pri dopravnej nehode došlo k poruche vedomia. Z jednotlivých dôkazov objektívne vyplýva, že dopravnej nehode nemohol zabrániť pre svoj zdravotný stav. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil a poškodených podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní dôkaznej situácie dospel k záveru, že skutkový stav tak, ako ho uzatvoril súd prvého stupňa a ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku nezodpovedá dôkaznej situácii. Týka sa to predovšetkým záveru, že dôvodom, prečo obžalovaný prešiel do protismeru je to, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a nedržal sa v jazdnom pruhu vpravo, pri pravom okraji vozovky čím porušil ustanovenie § 9 ods. 1 cit. zákona. Tvrdenie obžalovaného o strate vedomia a hybnosti končatín bolo v podstate akceptované nielen znalcom z odboru dopravy, ktorý v znaleckom posudku uviedol, že podľa komplexnej analýzy nehodového deja vozidlo obžalovaného pred zrážkou nejavilo znaky ovládania vodičom, začalo plynule prechádzať cez stredovú čiaru do protismeru a pohybovalo sa od počiatkovej dovolenej rýchlosti 50 km/h rovnomerným zrýchľovaním do rýchlosti asi 57 až 63 km/h, kedy došlo k nárazu do vozidla poškodeného na dráhe asi 42 metrov v čase asi 2,7 sekundy (k tomu je potrebné uviesť, že obžalovaný nikoho nepredchádzal, ani neobchádzal žiadnu prekážku a išlo o miesto, kde sa nedalo ani odbočovať vľavo). Aj samotný poškodený R. T. uviedol, že v oprotiidúcom vozidle videl vodiča -obžalovaného, ktorý mal priamy pohľad a bez brzdenia išiel na jeho vozidlo. Vychádzajúc z uvedeného nemožno bez ďalšieho vysloviť záver, že obžalovaný sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke. Uvedeným spôsobom by sa choval buď samovrah, alebo taký vodič, ktorý by skutočne v danom momente bol z nejakého dôvodu neschopný ovládať svoje vozidlo. Obžalovaný trpí niekoľkými závažnými ochoreniami, ktoré síce neboli takého charakteru, aby boli dôvodom pre stratu vodičského oprávnenia, ale na druhej strane má odvolací súd dôvodné pochybnosti o tom, či mu skutočne niektoré z nich alebo aj vo vzájomnej spojitosti neprivedli stav, ktorý on nazýva strata vedomia, pretože si od určitého okamihu pred nehodou ako aj po nehode nič nepamätá. Znalčka z odboru neurológie v znaleckom posudku nepredpokladala, že by u pacienta došlo z neurologickej príčiny k akejkoľvek poruche vedomia. Vychádzala aj z toho, že obžalovaný bol pravidelne sledovaný neurológom a nikdy u neho nedošlo k poruche vedomia, k stavu poruchy hybnosti,

psychickej, zmyslovej alebo motorickej poruche, ktorá by bránila bezpečnému vedeniu motorového vozidla. K tomu odvolací súd môže len uviesť, že nie je vylúčené, že práve v kritickvej udalosti mohlo k takémuto stavu dôjsť po prvý raz. Vo svojich pochybnostiach bol odvolací súd utvrdený aj znalcom z odvetvia neurológie J.. E., ktorý pripustil, že u obžalovaného mohlo dôjsť ak nie ku strate vedomia, ale o podobný stav spojený so stratou koordinácie a stratu ovládania motoriky.

Vychádzajúc z uvedených skutočností je odvolací súd toho názoru, že obžalovanému nie je možné zatiaľ klásť za vinu porušenie v skutku uvedených ustanovení Zákona o cestnej premávke a že jeho tvrdenie o nemožnosti ovládať vozidlo, či už z dôvodu ako to on nazýva straty vedomia a straty hybnosti končatín alebo iného podobného stavu nebolo doposiaľ dostatočne potvrdené ale ani vyvrátené. Vzhľadom k tomu, že vo veci stoja proti sebe dva rôzne závery znalcov, odvolací súd pre čo najobjektívnejšie posúdenie tvrdenia obžalovaného má za to, že k tomuto sa bude musieť vyjadriť príslušný znalecký ústav napríklad A. a.s., odvetvie neurológie. Ten sa po oboznámení sa so spisovým materiálom, ale hlavne s celou zdravotnou dokumentáciou obžalovaného bude musieť vyjadriť k jeho tvrdeniu o poruche vedomia, resp. obdobnému stavu zabraňujúcemu mu ovplyvniť správnymi reakciami vedenie motorového vozidla buď na základe niektorej z jeho diagnóz, prípadne v ich vzájomnej spojitosti. V prípade ak znalecký ústav jednoznačne vylúči (nestačí iba predpoklad), že k poruche vedomia ale aj k stavu, kedy človek nemusí vnímať dianie a nemôže ovplyvniť svoje reakcie, nemohlo u obžalovaného dôjsť, bude môcť súd o vine obžalovaného rozhodnúť. V opačnom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.